

Oponentský posudek na bakalářskou práci Terezy Hejlové *Recepce díla Františka*

Gellnera v kontextu literární historie

Ve své bakalářské práci si Tereza Hejlová zvolila jako téma poezii Františka Gellnera, konkrétně nahlíženou z perspektivy její čtenářské a kritické reflexe ve 20. a 30. letech a po roce 1948, a v neposlední řadě z hlediska osobité autorčiny čtenářské zkušenosti s Gellnerovou poezií.

Bakalářská práce Terezy Hejlové je pečlivou a systematicky založenou analýzou ohlasu Gellnerovy poezie v konkrétních společenských a kulturních souvislostech. Schopností shromáždit, shrnout a interpretovat pramenný materiál, vycházející z prací různorodých Gellnerových kritických vykladačů, Hejlová dosahuje přesvědčivého argumentačního potenciálu a daří se jí v obecných souvislostech i jednotlivostech vykreslit způsob vyrovnávání se s Gellnerovým dílem v souvislosti 10. let, kdy dobová kritika velice obtížně reaguje na proměnu lyrického světa, jak ji Gellnerova poezie přináší, a nutně tedy i na proměnu čtenáře. Vystihuje pak také, jak se rovina ohlasu Gellnerových básní mění v období meziválečném, které v nových souvislostech a pod vlivem avantgardních uměleckých směrů přináší i novou rovinu porozumění Gellnerově básnickému dílu. Podstatná je rovněž ta část práce Terezy Hejlové, v níž si všímá výkladu Gellnerovy poezie po roce 1948, tedy v období hypertrofované ideologizace básnickova díla. Nutně se zde musela vyrovnat s – pro svoji dobu klíčovým – výkladem básnické osobnosti Františka Gellnera coby „buřiče“ a „sociálně reformního básníka“, tak jak ho podal prof. F. Buriánek na přelomu 50. a 60. let.

Právě tato polemická rovina zajímavě kontrastuje s druhou částí práce Terezy Hejlové, v níž autorka na základě vlastní čtenářské interpretace základních významových nosníků Gellnerovy tvorby usiluje o nastínění soudobé estetické aktuality této poezie, spočívající ve

snaze porozumět té základní intenci Gellnerova díla, pro níž je charakteristická právě ironie, sebeironie, snaha čelit drsnému obklopujícímu světu „maskou“, za níž se (formou aktualizace básnického jazyka a jeho prostředků, specifickou sebestylizací apod.) skrývá velice citlivá a zraňovaná tvůrčí individualita.

Práci Terezy Hejlové považuji v kontextu vznikajících bakalářských prací za seriózní a nadstandardní výkon, který zakládá mnohé podněty pro další rozvíjení. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji klasifikaci „výborně“.

Praha 18. 6. 2010

Doc. PhDr. Jan. Wiendl, Ph.D.